

POLÍTICA | El 'Diari' pregunta a especialistes en diferents sectors sobre el projecte de ciutat de Tarragona

Los expertos ponen deberes al alcalde

Apostar por la mejora de equipamientos, rehabilitar edificios ya existentes, ser un referente en la explicación del patrimonio o tener más agilidad administrativa son algunas de las exigencias

OCTAVI SAUMELL

Dentro de dos semanas se cumplirá un año de la firma del pacto de gobierno que el pasado 2 de febrero firmaron en Casa Canals PSC, PP y Unió Democràtica. Y en cinco meses el alcalde de Tarragona, Josep Fèlix Ballesteros (PSC), celebrará una década como máximo representante municipal. Por ello, el *Diari* ha preguntado a varios expertos en diferentes materias sobre su impresión del modelo de ciudad que tiene actualmente Tarragona sobre la mesa.

Haciendo una visión general, el abogado Anton Vives considera que «el equipo de gobierno es un guión sin escribir» que «por suerte, ya llega al último acto de su obra». A juicio del letrado, «Tarragona tiene ahora la misma agenda que hace diez años: con proyectos sin hacer y reformas sin realizar».

En materia urbanística, el presidente de los arquitectos, Joan Tous, cree que «debe impulsarse la rehabilitación de edificios y revisar el Pla Especial de la Part Alta». Asimismo, el técnico considera que «debe dejarse de ver al Riu Francolí como una amenaza y convertirlo en una nueva centralidad» y «transformar la antigua N-340 en una vía completamente urbana».

En turismo, el presidente de los hoteleros y restauradores, Xavier Jornet, cree que Tarragona «debe ser la referencia en la explicación del patrimonio» y que esto pasa por «cambiar del modelo actual de pasividad a dar un nuevo valor para generar recursos». Según Jornet, Tarraco Viva «es el ejemplo a seguir» y afirma que «si tenemos claro esto encontraremos salidas para la Tabacalera, la Savinosa o el Banco de España».

En materia cultural, Rosa Maria Codines (Òmnium) destaca que la conexión con el sector privado y el Institut Municipal d'Educació han sido dos grandes aciertos de Ballesteros, si bien exige que se apueste «por el mantenimiento de los edificios, tanto culturales como educativos». Por ello, propone «colaborar con las otras administraciones» e impulsar «la esperada Llei de Mecenatge».

Finalmente, otro de los deberes a Ballesteros es la agilidad administrativa. La presidenta de las Dones Empresàries, Laura Roigé, considera que ésta debería mejorar, ya que «el Ayuntamiento no va al mismo ritmo que el sector privado».

Rosa Maria Codines
Presidenta de
Òmnium Cultural Tarragonès

Primer de tot cal dir que els ajuntaments no tenen pràcticament competències pressupostàries en matèria de Cultura. Pateixen moltes limitacions. Per això poso especialment en valor que a la ciutat de Tarragona s'hagi pogut aconseguir seduir a la iniciativa privada per als actes culturals, com és el cas de Repsol, que ha permès poder tirar cap endavant moltes coses.

Per desgràcia, ens trobem no hi ha llei de mecenatge. Crec que Tarragona hauria de liderar des del municipalisme que es tiri cap endavant aquesta legislació tant necessària per al futur de la Cultura. D'aquesta manera, la cultura podria ser ajudada per part de grans empreses que podrien aportar el seu capital. En general, Tarragona és una excepció i això és un valor que és de justícia valorar. Ara el repte a curt termini és posar facilitats perquè el patrimoni que tenim pugui ser venut a tot el món. Cal convèncer al Govern, a la Diputació i a tota aquella administració que sigui per conservar-lo, protegir-lo i difondre'l.

A nivell més municipal, crec que la reforma del Metropol hauria de ser una prioritat per aquest any. L'altre dia vam estar al recinte i vam veure que necessita una profunda remodelació. És important tenir cura del patrimoni. Per això, ha de lluitar amb la Generalitat perquè la ciutat tingui tot allò que li toca per llei, com és el cas de les biblioteques. S'ha de treballar sense parar perquè Tarragona tingui les inversions que mereix, ja que en serveis de lectura estem molt malament. També és important prestigiar al capital humà de la ciutat. No pot ser que hi hagi artistes com Àngel Òdena que no se'ls prestigii. Ha de parlar-se amb tota aquesta gent i establir compromisos per garantir la capacitat creativa

Pel que fa a l'educació, m'agradaria destacar que porto 13 anys visitant escoles i instituts de la ciutat, i s'ha de dir que la situació ha millorat molt amb Ballesteros. La creació de l'Institut Municipal d'Educació va ser un gran encert, amb l'Oficina Municipal d'Escolarització i l'educació per a adults. També s'han dinamitzat moltíssim les Llars d'Infants. Cal seguir col·laborant amb el Departament d'Educació de la Generalitat. Bona prova d'aquests bons resultats són els Plans Educatius d'Entorn de la ciutat, que són de bandera.

Per als propers anys és clau comptar amb un pressupost clar i explícit per a Ensenyament. Només així es podran garantir les polítiques, especialment després de l'horari lectiu. Per a això, s'ha d'apostar pel manteniment i les inversions en els equipaments educatius. Els centres han de brillar. És necessari impulsar nous centres de la mà conjunta del Govern i l'Ajuntament. Amb aquesta col·laboració serà possible fer realitat casos com el de l'Arrabassada, que ja té projecte després de molts anys.

Joan Tous
Presidente del
Col·legi d'Arquitectes de Catalunya en Tarragona

El context socioeconòmic i la realitat de la ciutat, ens fan pensar que a curt i mitjà termini s'ha de prioritzar la regeneració i millora de la ciutat ja construïda i el creixement intern en sòl urbà, per davant de desenvolupaments urbanístics que impliquin la ocupació de nou sòl. A la ciutat tenim un nombre important d'edificis i habitatges buits (15.000 al 2012 segons estimació del Pla Local d'Habitatge de Tarragona), caldria que des de les administracions s'oferissin incentius per promoure'n la rehabilitació i la millora energètica i funcional.

En aquest sentit cal fer una revisió del Pla Especial de la Part Alta per donar-li un nou impuls. En el seu moment va ser un instrument magnífic per iniciar-ne la regeneració urbana, però cal acabar la feina adaptant-lo a la situació actual tot pensant en els mecanismes adients per al seu desenvolupament futur. De manera anàloga, caldria prendre mesures per revitalitzar la Part Baixa amb actuacions de millora de l'espai públic i la implantació de pols d'activitat. Així igualment, en altres zones de la ciutat. La regeneració de l'espai públic i els nous equipaments en una zona degradada de la ciutat més enllà de dignificar-la per als seus habitants, pot tornar a fer-la atractiva per a la iniciativa privada.

Cal dir, però, que amb el planejament no n'hi ha prou, ha d'anar necessàriament acompanyat d'una voluntat política compromesa, amb capacitat de liderar, però sobretot d'implicar a la ciutadania en un projecte compartit de ciutat.

És cert que la situació econòmica de les administracions no permet moltes inversions, però sí que hauria de ser un bon moment per pensar, més enllà del POUM, el futur de la ciutat. Cal saber identificar les oportunitats que encara ens ofereix Tarragona i convertir-les en els eixos transformadors de la ciutat.

Com exemple podríem parlar del paper del riu Francolí, històricament entès com una barrera, quan no com una amenaça. Amb la única excepció de l'edifici de Tabacalera la ciutat sempre li ha donat l'esquena. Podria l'àmbit del riu convertir-se en un nou espai de centralitat esdevenint l'element vertebrador entre el centre i ponent?

Hi ha moltes altres oportunitats de transformació: el tractament de la N-340 com una via clarament urbana que relligui els barris, la recuperació del sistema de fortins i baluards, la transformació de teixits industrials obsolets, la valorització del patrimoni arquitectònic del s. XX, etc.

En tot cas, l'Ajuntament de Tarragona hauria d'apostar decididament i de manera exemplificant, per una ciutat amb una arquitectura, un espai urbà i un paisatge de qualitat. Cal que tots plegats, administració, arquitectes i ciutadania, prenguem consciència de la importància de la qualitat dels edificis on vivim i de l'espai urbà on convivim, entenent que té una incidència determinant sobre la nostra vida quotidiana i al mateix temps constitueix el nostre patrimoni col·lectiu futur.

‘La ciudad sabe seducir a los privados. Ahora debe apostar por mantener bien sus equipamientos’

Rosa Maria Codines
Òmnium Cultural

‘Debe apostarse por la rehabilitación de edificios y hacer una revisión del Pla Especial de la Part Alta’

Joan Tous
Col·legi d'Arquitectes

‘TGN debe cambiar la actual gestión de su patrimonio y apostar por el litoral, los castells y la gastronomía’

Xavier Jornet
Hoteleros de Tarragona

‘El aplazamiento de los Juegos ha sido un fracaso. Ya estamos en el último acto de la obra de Ballesteros’

Anton Vives
Abogado

‘El Consistorio es muy lento y poco expeditivo para el sector privado. Los empresarios necesitan agilidad’

Laura Roigé
Dones Empresàries

FOTO: LLUÍS MILLÁN

Xavier Jornet
Presidente de la Associació d'Hotelers de Tarragona

El turisme és un sector del qual sempre s'en parla com de gran importància per l'economia d'un territori, però sovint aquesta realitat no es reflecteix en les actuacions de les administracions. Si realment creiem que el turisme ha de ser un dels motors de l'economia de la ciutat cal demostrar-ho.

Es innegable que Tarragona ha evolucionat positivament els últims anys en matèria de turisme, però no ha fet el salt que el potencial que té li permetria fer. Necessitem un lideratge fort per impulsar-ho, per demostrar que hi creiem.

Tarragona ha de tenir clar què vol ser per poder anar tots en la mateixa direcció i que els esforços d'inversió i promoció s'aprofitin al màxim.

Crec coincidir amb diverses opinions qualificades en que Tarragona hauria de ser un referent en com expliquem la història lligada al nostre patrimoni, sense deixar de banda altres elements bàsics i complementaris com són el nostre litoral i els castells, element únic i singular a tot el món. Per fer això necessitem un canvi de model en la gestió del patrimoni. Hem de passar de la passivitat actual a generar experiències, històries. Hem de donar valor al nostre patrimoni per que passi de ser deficitari per si mateix a generar recursos. Tenim el referent de Tarraco Viva, aprofitem-ho.

Si tenim clar que volem ser, sabem què fer amb els complexos de la Tabacalera i la Savinosa, sabem què fer a l'edifici del Banc d'Espanya, en definitiva podem planificar sense malbaratar.

Per últim, cuide'm la nostra gastronomia i la manera com tractem als qui ens visiten, són elements claus per la satisfacció de la seva estada.

Anton Vives Tous
Abogado

Tot just enguany es compleixen 10 anys d'ençà que Ballesteros va ser escollit alcalde de Tarragona. Un projecte polític que compleix dos lustres no hauria de ser un experiment ni una incertesa. És quelcom que es pressuposa rotund i confirmat. Madur i fiable.

Dissortadament no és aquest el cas de Tarragona. El nostre equip de govern és i ha estat un guió sense escriure. Un pollastre sense cap. Alguns esgrimiran l'atenuant de la crisi econòmica. Certament, al PSC li ha tocat gestionar un cicle econòmic complicadíssim. Anys de retallades i desolació pressupostària. De prima de riscos i crisi de valors. Però també és veritat que en aquest mateix escenari molts altres polítics han triomfat. Amb idees i imaginació. Perquè és en les grans tempestes que surten els bons capitans. I això és justament el que nosaltres més hem enyorat: un capità que ens liderés.

Tot i així, el que no ens ha faltat durant l'etapa socialista ha estat optimisme i candidesa. Hi ha pocs somriures més afables que els de Ballesteros i pocs buits més tràgics que en l'haver del seu govern. L'alcalde és un home estimat, però això en política no és suficient. Possiblement no és ni necessari. La façana et pot impulsar electoralment però no estarà del teu costat a l'hora de governar; si entenem governar per fer alguna cosa més que sobreviure. Pep Fèlix Ballesteros ha guanyat fins a 3 eleccions amb promeses que no ha complert, i per això, l'agenda de la ciutat -a dia d'avui- continua sent la mateixa que la de fa deu anys: projectes sense fer i reformes sense realitzar.

I si la improvisació i els incompliments no eren suficients, els darrers mesos ens han portat el ridícul més espantós: l'ajornament dels Jocs del Mediterrani. El seu propòsit estrella ha estat el seu fracàs més estrepitosos. Per tot plegat, a les polítiques de Ballesteros li passen el mateix que a les cançons de Raphael, que ja ningú espera res d'elles. Per sort per a Tarragona, tot fa pinta que l'alcalde ja ensuma la seva jubilació. Hem entrat en el darrer acte de la seva obra.

Laura Roigé
Presidenta de la Associació d'Empresàries i Emprendedores

Nosaltres pensem que l'Ajuntament no va al mateix ritme que el sector privat. Els empresaris necessitem agilitat en la gestió i tramitació de permisos, certificats, etc ... per l'apertura o continuïtat dels seus negocis. Aquest Ajuntament es lent i poc expeditiu.

Els emprendadors reals o visionaris no pretenen que l'ajuntament els subvencioni sinó que els hi faciliti les coses.

El Consistori es va equivocar separant turisme i comerç, això va ser un gran error. Com pots vendre una Tarragona al món com una ciutat comercialment potent si la desconectes de la riquesa turística que tenim?

L'Ajuntament hauria d'atraure inversió estrangera i evitar per tots els mitjans que les empreses s'en vagin de Tarragona.

També hauria de donar utilitat als edificis emblemàtics que tenim; donant facilitats perquè empreses estrangeres o nacionals els ocupin per donar-los ús, instal·lant-hi hotels o altres activitats econòmiques al centre de la ciutat.

Com a positiu, felicito als responsables pels creuers i per la propera apertura del mercat central, que serà un gran dinamitzador del centre comercial.

I com a negatiu cal destacar la falta de neteja de la ciutat, que ofereix una pèsima imatge al visitant-inversor.

Los hoteleros piden que el Consistorio apueste ‘decididamente’ por el turismo y pasar de la ‘pasividad a la generación de nuevos recursos’

El abogado Anton Vives lamenta que ‘la agenda de la ciudad sigue siendo la misma de hace diez años: proyectos sin hacer y reformas sin realizar’